ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ' —ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 7622
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΜΑΡΤΙΟΥ 1937

Σελήνη 2 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 6.40 Δύσις 6.29'. Τῆς Τρικυμίας

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΟΥ

Τὸ νέον Κράτος τὸ ὁποῖον ἤρχισεν τὴν σταδιοδρομίαν του ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου ἐκ τῶν ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ἤρχισε νὰ χαράσσῃ τὰς μεγάλας του γραμμὰς. Ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐξυγίανσιν παντὸς τοῦ ἀπείρου ἐγνέτου ἐμπόδιον διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς χώρας καὶ ἐφήμισε μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιφέρουν μίαν κοινωνικὴν ἰσότητα καὶ δικαιοσύνην.

Καὶ πρῶτον ὑπεῤῥήσπισε τὸ δίκαιον τοῦ ἐργάτου καὶ ἐξηφάνισε τὴν γκλήνηντοῦ τόπου ἀπὸ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἀπεργίας καὶ τὰς κινήσεις ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων. Ἐστῆρξη εἰς τὸν ἀγρότην τὸν καλλιεργοῦντα τὴν γῆν καὶ πλουτίζοντα τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν. Εἶδεν ὅτι οἱ γεωπόνοι ἀντὶ νὰ περιέρχωνται τὰς κώμεις καὶ νὰ ἐργανται εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς καλλιεργητὰς τῆς γῆς ἐξήμελλον ἀπὸ τοῦ θώκου τῶν γραφείων των τὰς σοφάς συμβουλάς των. Τὰ κτήματα, αἱ καλλιεργημένοι ἐκτάσεις ἐμενον εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου χωρὶς νὰ ὑπῆρχε ἡ ἐπαρκὴς ἀσφάλεια. Ὁ κτηνοτρόφος ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἐνδυνὴν οἰκονομίαν προσφέρει τόσα καὶ αὐτὸς καταδυναστεύετο ἀπὸ τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα.

Ὅλα αὐτὰ ἐκλείπουν πλέον, ἐ καὶ ἡ καλλιεργητὴς τῆς γῆς θὰ ἔχῃ παραστάτην τὸν γεωπόνον ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ δίδῃ τὰς κατευθύνσεις ἐπὶ τόπου διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς παραγωγῆς. Ὁ κτηνοτρόφος μὲ τοὺς αὐστηροτάτους θεσμοὺς, τοὺς ὁποίους θέφσισε τὸ νέον Κράτος, θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν περιουσίαν του διότιδὲν θὰ ὑπάρξῃ σίτκος εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, οὐτε θὰ ἐπιτραπῇ ἡ καταστροφὴ τῆς γεωργικῆς περιουσίας ὑπὸ ἀνθρώπων ἀρπάγων καὶ κακοποιῶν. Αὐτὰ θὰ ἐξασφαλισθοῦν μὲ ἀκραν αὐστηρότητα διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ὁ παραγωγὸς καὶ ὁ κτηνοτρόφος τὴν συνείδησιν τοῦ πραγματικοῦ νεικοκύρη τῆς περιουσίας του. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἐπιφερομένας καταστροφὰς τῶν δένδρων θὰ ληφθοῦν ὅμοια μέτρα καὶ τὸ συντελεστικότερον θὰ εἶναι οἱ ἀγροφύλακες καὶ μισθοδοτοῦνται ἀπὸ τὸ κράτος διὰ νὰ εἶναι ὑπάλληλοι αὐτοῦ καὶ νὰ ἐνεργοῦν δυνάμει τοῦ νόμου μὲ κύρος καὶ πυγμήν. Ἔτσι θὰ παγιωθῇ πλέον μία ἀσφάλεια καὶ ὁ ἀγρότης, ὁ γεωργός, ὁ κτηνοτρόφος δὲν ἔχουν ἄλλας περίμνας εἰμὴ μόνον τὸ τῆς θὰ αὐξήσουν καὶθὰ ἐξευγενίσουν τὴν παραγωγήν των. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ ἀποκτήσωμεν ἕνα Κράτος ἰδεῶδες καὶ τὰ πάντα θὰ κινοῦνται μὲ ρυθμὸν πρὸς μίαν κατεύθυνσιν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΥΣΜΙΑΧΙΑΣ ΜΕ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΜΑΝΙΩΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΝ. Τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα διὰ τὰς παραλιμνίους Κοινότητας τῆς Αυσμιαχίας καὶ Τριχωνίδος λιμνῶν ἀπινες ἐδικαιοῦντο καὶ δικαιοῦνται λαμβάνειν μέρος, κατὰ τὴν συναθροίσιαν τοῦ Κρατικοῦ καὶ ἑταιρείας Αυσιμαχίας σύμβουλον, ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀσκῶν προϊόντων, ἔπερ νῦν ἀπηγόρευσε τοὺς ἐνκαρπομένους παραλιμνίους, ὥστε καὶ ὁπωρινὰ καὶ καταφθίνουν ἐξ ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐπίλυσίν του, πλὴν οὐδὲν ἐγένετο ὑπὲρ αὐτῶν, τὴν ἀνεγκλίμενον, ἤδη μετὰ χαρᾶς ἀνεγκλίμεν ὅτι τοῦτο μετ' ὀλίγον ἔλαβεν ἐν ἔλῃ τὴ δικαιοσύνῃ του καὶ ἐκ τῆς δοθησομένης λύσεως ἐκ τῆς ἑταιρείας οὐτε αἱ παραλίμνιοι Κοινότητες θὰ ἔχωσι γνῶμιν ἐπ' ἔστω καὶ ἐξ ὀλίγιστον ἐκ τῆς ἐξ αὐτοῦ ἄνευ δραδυτήτος καὶ ἀργοπορίας, διότι ὁ Νομάρχης κ. Λεμπέσης εἶναι ἴσον, ταχύτης, δικαιοσύνη, ἰσότης, πατρικὴ σοφῆ, ἤτις παρέχει ζωὴν, ἀφρα παρέχουσα δρόσον καὶ τέλος τὸ ἴνδαλμα καὶ χάρμα τοῦ Αἰτωλοακαρνανικοῦ λαοῦ, μεθ' οὗ καὶ εἰς συνάφειαν ἔρχεται λόγῳ τῶν συχνῶν ἐπισκέψεων του καὶ περιοδειῶν του εἰς αὐτόν.

"Ἔχομεν τὴν ἰδέαν ὅτι καὶ οἱ ἐκπροσωπῶντες ἀμφοτερα τὴν Ἑταιρείαν Αυσιμαχίας θὰ μείνωσι πλήρεις εὐχαριστησιμένοι διότι λύεται τὸ ἄλυτον ἐπὶ δωδεκαετίαν ζήτημα Αυσιμαχίας-Παραλιμνίων. Ὡ.μιμένοις θὰ ἔχῃ ὡς μὴ χωρούσης ἄλλης γνώμης, διότι θὰ ἦτο ἐσφαλμένη.

ΠΡΙΩΝ

ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΛΕΙΨΙΑΣ
Η ΛΑΜΠΡΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΥ

Διὰ πρώτην φορὰν μετὰ δεκαετίαν, ἔλαβε μέρος ἡ Ἑλλὰς—ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ Βαλκανικὰ κράτη, ἐκτὸς τῆς Τουρκίας—εἰς τὴν ἐαρινὴν Ἐμπορικὴν Πανήγυριν τῆς Λειψίας τοῦ 1937. Καὶ ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε λαμπρὰ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως οὕτω ὥστε νὰ λυφήσαι τις, διότι μόλις ἐφέτος καλλιτέραν ταύτης δυνατὴ ἡ συμμετοχὴ τῆς χώρας μας εἰς τὴν ἀρχαιοτέραν καὶ μεγαλειτέραν ταύτην Ἔκθεσιν ἡ ἀκριβέστερον Ἐμπορικὴν Πανήγυριν (Φοιλὰρ) τοῦ κόσμου, εἰς τὴν ὁποίαν συρρέουν ἑκατονετάδες χιλιάδων διεμηχάνων καὶ ἐμπόρων ἐξ ὅλων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Τὸ Ἑλληνικὸν περίπτερον—ἓν τῶν ὡραιοτέρων τῆς ὅλης Ἐκθέσεως, ἐγκατεσταμένον εἰς τὸ ἰσόγειον τοῦ μεγάρου «Ρίγκ— Μέσχαους»—ὡραγνώθη κατὰ τρόπον ἄριστον πράγματι ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργείου Τόπου καὶ Τουρισμοῦ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν Ἐθνικὸν Ὀργανισμὸν Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου. Μία αἴθουσα, ἡ μικροτέρα, ἀφιερώθη—ἐφ' ὅσον δεδαίως τὸ ἐπέτρεπεν ἡ στενότης τοῦ διαθεσίμου χώρου εἰς τὰς φυσικὰς καλλονάς, τὰς ἀρχαιότητας καὶ νὰ ἐθνικὰς ἐξοχὰς τῆς Ἑλλάδος (μὲ ὡράιους παρασατικοὺς ἄρκας καὶ πίνακας, καλλιτεχνικὰ ἐκμαγεῖα εἰκόνας κλπ.) Δευτέρα δὲ αἴθουσα, ἡ σχετικῶς μεγαλειτέρα, περιειλάβανε τὴν ἔκθεσιν τῶν διαφόρων γεωργικῶν καὶ διομηχανικῶν ἢ δ.οτεχνικῶν προϊόντων μας ὡς καὶ τῶν μεταλλευμάτων τῆς ἑλληνικῆς γῆς. 82 ἑλληνικοὶ Οἶκοι καὶ Ἑταιρίαι ἐξέθεσαν τὰ προϊόντα των.

Τὸ τμῆμα τοῦ τουρισμοῦ διῃθύνεν ὁ κ. Κώστας Δημητριάδης (τοῦ Ὑφυπουργείου Τόπου καὶ Τουρισμοῦ), τὸ δὲ ἐμπορικὸν τμῆμα ὅλη. τὴν ἔκθεσιν προϊόντων ὁ κ. Γαβρὴλ Κρέστοβιτς, τμηματάρχης τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Ὀργανισμοῦ κ. Κρ. Τσιτίβου. Αἱ δύο αἴθουσαι εἶχον διακοσμηθῆ μὲ πολλὴν φιλοκαλίαν. Οἱ τοῖχοι εἶχον καλυφθῆ ἐξ ὁλοκλήρου μὲ ὑφασμα κυανοῦν εἰς τὴν ὡραίαν ἀπόχρωσιν τοῦ οὐρανοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐθνικὴ σημαία μας, αἱ εἰκόνες τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Νέου Κράτους κ. Ἰ. Μεταξᾶ ἐστόλιζον τὴν μεγάλην αἴθουσαν, ἐπίσης δὲ καὶ ὡραιότατοι ἑλληνικοὶ τάπητες. Εἰς ὡραῖα δᾶζα ἑλληνικῆς κατασκευῆς ἀφθονα λουλουδία πανταχοῦ. Διηνθίνετο κανεὶς ἀμέσως, ὅτι ἐδῶ θὰ ἔβρασε κάποια καλλιτεχνικὴ ψυχή, κάποιο καλλιτεχνικὸ χέρι.. Καὶ ρίγη συγκινήσεως ἐθνικῆς καταλάμβανον τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐγκατεστημένους εἰς τὴν Γερμανίαν—νοσταλγοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ οὐρανοῦ μόλις εἰσήρχοντο εἰς τὰς αἴθουσας αὐτάς, ὅπου ἀπεθαύμαζον καὶ τὰς καταπληκτικὰς πράγματι προόδους τῆς Βιομηχανίας καὶ τῆς Χειροτεχνίας μας, τὸ ἀθάνατον Ἑλληνικὸν Δαιμόνιον..

Ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου ὑπῆρξε καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα τῆς Ἐκθέσεως μεγίστη, ἡ ζήτησις ἑλληνικῶν προϊόντων ζωηροτάτη. Ὁ κ. Κρέστοβιτς εἶχε καταρίσει—μὲ γερμανικὴν σχεδὸν μεθοδικότητα πλήρη κατάλογον ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἐξαγωγέων κατὰ προϊόντα καὶ δὲν ἐπροκάμνε νὰ δίῃ διευθύνσεις καὶ πληροφορίας καὶ νὰ λαμβάνῃ διαρκῶς σημειώσεις τῶν διαφόρων ἐπιθυμιῶν καὶ αὐτῶνεων τῶν Γερμανῶν ἐνδιαφερομένων.

τατον κῦρος ἀπροσωπολήψιας καὶ δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ ταύτης ἔνεκεν ἐπιδιαιτηνῆν.

Ὁ κ. Νομάρχης ἀπείρως ἀγαπῶν τὸν λαὸν τῆς Αἰτωλοαλαρνάνας ὡς πραγματικὰ ἴδια τέκνα του ἐπιλαμβάνεται ἀμεσώτατα πάντων τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων καὶ προσπαθεῖ νὰ δοθῇ τὸ ταχύτερον ἡ λύσις εἰς ἕκαστον μὲ ἄκραν ἀκρότατην δικαιοσύνην, δι' ὃ καὶ κατέκτησε τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην σύμπαντος τοῦ Αἰτωλοακαρνανικοῦ λαοῦ εἰς τὸν μέγιστον αὐτῶν βαθμόν.

Ὥστε ἀς γνωρίζωσιν οἱ κύριοι παραλίμνιοι τῆς Αυσιμαχίας ὅτι ταχύτατα λύεται ἡ διαφορὰ των καὶ ἡ λάδοσιν πάν ὅ,τι ἀνήκει εἰς αὐτοὺς ἄνευ δραδυτήτος καὶ ἀργοπορίας, διότι ὁ Νομάρχης κ. Λεμπέσης εἶναι ἴσον, ταχύτης, δικαιοσύνη, ἰσότης, πατρικὴ σοφῆ, ἤτις παρέχει ζωὴν, ἀφρα παρέχουσα δρόσον καὶ τέλος τὸ ἴνδαλμα καὶ χάρμα τοῦ Αἰτωλοακαρνανικοῦ λαοῦ, μεθ' οὗ καὶ εἰς συνάφειαν ἔρχεται λόγῳ τῶν συχνῶν ἐπισκέψεων του καὶ περιοδειῶν του εἰς αὐτόν.

"Ἔχομεν τὴν ἰδέαν ὅτι καὶ οἱ ἐκπροσωπῶντες ἀμφοτερα τὴν Ἑταιρείαν Αυσιμαχίας θὰ μείνωσι πλήρεις εὐχαριστησιμένοι διότι λύεται τὸ ἄλυτον ἐπὶ δωδεκαετίαν ζήτημα Αυσιμαχίας-Παραλιμνίων. Ὡ.μιμένοις θὰ ἔχῃ ὡς μὴ χωρούσης ἄλλης γνώμης, διότι θὰ ἦτο ἐσφαλμένη.

ΠΡΙΩΝ

Οἱ ἐκτεθέ τες τάπητες, τὰ κολοφώνια, τὰ κατειρασμένα ἔγτερα καὶ ἄλλα ἑλληνικὰ προϊόντα ἐπελήθησαν ἤδη κατὰ τὰς πρώτας δύο ἡμέρας.

Κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐμπορικοπανηγύρεως, ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Λειψίας, εἰς τὴν σχετικὴν ἐκπομπὴ του, ἔδωσεν ἐξ ὅλων τῶν μετεκτόνων κρατῶν, ἐμπῆξ ἐνεκεν, κατὰ πρῶτον τὸν λόγον, εἰς τοὺς διευθύνοντας τὸ περίπτερον τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ σύντομον εἰσήγησιν τοῦ Γερμανοῦ ἐκφωνητοῦ, ἠρώτησεν ὁ κ. Κ. Δημητριάδης, ἑλληνιστί, ἀπευθυθεὶς πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας, ἀκολουθίως δὲ ὁ διευθύνων τὸ ἐμπορικὸν σῆμπμα κ. Γ. Κρέστοβιτς ἠμίλησε γερμανιστί.

Τὸ παρατεθὲν ἐπίσημον γεῦμα

Ἡ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία Βερολίνου παρέθεσεν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκθέσεως, ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν ξενοδοχεῖον «Ἀστόρια» τῆς Λειψίας. Εἰς τὸ γεῦμα τοῦτο παρεκλήθησαν: Ὁ πρεσβευτὴς κ. Ἀλ. Ρίγας—Ραγκαβῆς, ὁ μόνιμος πρόεδρος τῆς Ἐμποροπανηγύρεως κ. Ἀρτ. Λεμπέσης κ. Ραῤῥόδος Κέλερ, ἀντιπρόσωπος τοῦ Γερμανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Λειψίᾳ κ. Π. Παγκωφγίου, ὁ καύαρχος ἐ. ἀ. κ. Κ. Μαλάμος, ἐμπορικὸς ἀκόλουθος παρὰ τῇ Πρεσβείᾳ μας Βιρολίνου, ὁ διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Πρεσβείας μας κ. Κ. Κριεκώκης, οἱ διευθύνοντες τὸ Ἑλληνικὸν περίπτερον κ. κ. Κ. Δημητριάδης, Γ. Κρέστοβιτς καὶ Κρ. Τσιτσίβης, ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Βαμπάνγκν κ. Ρίντελ, ὁ καθηγητὴς τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λειψίας Δρ. Γ. Σοῦτερ (διάδοχος τοῦ ἀποθανόντος πρὸ ἐτους ἑλλήνου Κάρλ Ντίτερις), ἐπίσης πολλοὶ Γερμανοὶ δημοσιογράφοι, ἐμποροι, εἰσαγωγεῖς καὶ ἄλλοι Γερμανικοὶ προσωπικότητες ἐκ τῶν συνδεομένων ὁπωσδήποτε μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Κατὰ τὸ γεῦμα προσεφέρθησαν ἀποκλειστικῶς ἑλληνικὰ κρασιὰ καὶ ταγαρέτα, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ Γερμανοὶ προσκεκλημένοι ἐξέφρασαν ἐπαινεῖ.ημένους τὸ θαυμασμόν των. Εἰς τὴν πρόποσίν του, ἐξῆρεν ὁ πρεσβευτὴς μας κ. Ραγκαβῆς τὰς σενοτάτας καὶ ἐγκαρδίους ἑλληνογερμανικὰς σχέσεις, τόσον τὰς πνευματικὰς ὅσον καὶ τὰς οἰκονομικὰς. Ἐσόνισεν, ὅτι τώρα ἐπὶ ἡ Γερμανία συμπιέσῃ πλέον ἐπισήμως εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Θεσσαλονίκης, δύναται τις νὰ ἐλπίζῃ, ὅτι καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ λαμβάνῃ πλέον μέρος, τακτικῶς κατ' ἔτος, εἰς τὴν μεγάλην Ἔκθεσιν τῆς Λειψίας, πόλεως ἄλλως τε τόσον στενῶς συνδεομένης μὲ τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν ἀνέκαθεν κλασικῶν σπουδῶν καὶ τῶν συγχρωμάτων πλείστων ἐπιφανῶν τεκνων της. Πρόπτπε δὲ ὑπὲρ τοῦ Φύρερ καὶ Καγκελλίου τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος τῆς ἐμποροπανηγύρεως κ. Ραῤῥόνδος Κέλερ, ἐκφράσας τὴν μεγάλην ἱκανοποίησιν αὐτοῦ καθὼς καὶ ἐν γένει τῶν Γερμανῶν, διότι ἡ Ἑλλὰς, κοιτὶς τοῦ πολιτισμοῦ, εἰς τὴν δοπίαν τόσα ὀφεῖλει ὁ σημερινὸς κόσμος μὲ τὰς πρόδους του, συμμετέχει διὰ συλλογικῆς ἐθνικῆς ἐκθέσεως εἰς τὴν ἀεθνῆ ἐμποροπανήγυριν τῆς Λειψίας, ἐν ἀποκέφτονται ἑκατονετάδες χιλιάδων Γερμανῶν, ἐφέτος δὲ καὶ 35.000 ἔμποροι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Προέπιε δὲ ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β' καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ εὐγενοῦς Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως, ἀπέστειλεν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν τηλεγράφημα εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται, ὅτι ἡ ὀ.ργάνωσις αὕτη, προσλημφένη εἰς τὸ ἀναδημιουργικὸν ἔργον τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐορτοκομένη ἐν στενῇ ἑπαφῇ μετὰ τοῦ λαοῦ, ἔχει τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ γνωρίσῃ εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀρχιεργάτην, τὴν θερμοεργὸν συγκίνησιν τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς διὰ τὴν συντελομένην ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Βασιλέως ἑνώσεν τὸν Ἑλλήνων, τῆς ὁποίας τὸ ζωογόνον σάλπισμα, ἐκπέμπεται ἀπὸ τὴν δοξασμένην Κρήτην.

«Ὁ «Τηλέγραφος» ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδελφοι δὲν θὰ ἐκδοθῇ ἀῦριον λόγῳ τῶν ἀπόκρεω καὶ μεθαύριον λόγῳ τῆς καθαρᾶς Δευτέρας.

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

"ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΤΟΥΡΑΝΤΟ,"

ΤΟΥ κ. ΘΕΟΔ. Β. ΒΑΓΗΑΤΗ

Ἀπὸ τὸ θεατρικὸν ρεπερτόριον τοῦ Κα'ἄλου Γκολτόνι καὶ τῶν ἄλλων θεατρικῶν συγγραφέων τοῦ ΙΗ' αἰῶνος τῆς Ἰταλίας, τὸ ἔργον τοῦκωμωδιογράφου Κάρλο Γκόλδι εἶνε μία ἐντονη ἀνεβάσμη. Τὸ ὑπερφυσικὸ στοιχεῖο, ἡ φαντασία, οἱ ἐξωτικὰ χώρες μὲ τὰ μυστηριά τους καὶ τὰς γοητείας, εἶνε τὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα τῆς θεατρικῆς παραγωγῆς τοῦ Γκόλδι, ἀνεθέτα ἀπὸ τὸν Γαλιλέοτε μὸ βασίσγκε στὴ πραγματικότητα καὶ τὴ πραγτικότητα.

Ἡ ἀνεθεσὴ αὐτὴ ὅμως καὶ ἡ ἀνεβάσμι ἀποτελεῖ ἔργα κοπὲ φάλαιο τῆς γενικῆς ἱστορίας τοῦ θεάτρου.

Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ὁ Κάρλο Γκόλδι παρουσίασε τὸ πρῶτο του ἔργο καὶ ἐγκαινίασε τὸ ὑπερφυσικὸ θέατρο μὲ τὶς σκηνικὲς του φαντασιογορίες, ἀπὸ τὸ 1761, ὡς τὴ σημερινὴ ἐποχὴ οἱ θεατρικὲς ἀνεβάψμες ἔχουν μεταβληθεῖ ρι.κά.

—Καὶ τὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ Γκόλτζι χωρ!: τὴν ἀπριτοκμένη ποιητικὴ πνοὴ, τὸ ἀμεσο ἐνδιαφέρον καὶ τὰ ἄλλα θεατρικὰ ἐφέματα ποὺ σκορπίζουν γα τεῖα καὶ συγκίνηση, καὶ πολὺ περισσότερο χωρὶς νὰ ἐκπληρώνουν κάποιον ἀψώτερο σκοπό, ὁλοένα μὲ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων ἔγκασε τὴν ἀξία του, ἀφου ἐλείπε ἡ θεμιεμορικὴ δύναμι τοῦ συγγραφέα κ' ἐμεινε ἀπιστρεπτεωτικὸ μόνο ὡρισμένης περιόδου στὴν ἱστορία τοῦ θεάτρου.

Τὰ παραμυθοδράματα καὶ οἱ φανταστικὲς ἀνεκκατεσταθέμενα ἀπὸ ἔργα θγελμένα ἀπὸ τὶς ἀνάγκες τῆς τάσεως τῆς ἐποχῆς τους. Ἔργα λαιπὸν κατεκκαομένα ἀπὸ τὸ χρόνο, χωρὶς τὸ γενικὸ ἐνδιαφέρον, ἔργα κουρασμὶα χωρὶς δράσῃ, ἔργα ἀνὲν τὸ κωμικοτραγικὸ παραμῦθι Γκόλδι «Πριγκήπισσα Τουραντὸ» ποὺ ἀνέβασε τὴν περασμένη Τρίτη τὸ «Βασιλικὸ» δὲν ἔχουν τὴ θέσι τους σὲ σημερινὴ ἐποχή, δὲν ἔχουν κανένα λόγο ποὺ νὰ δικαιολογῇ τὸ ἀνεβασμά τους.

Ἕνα παραμῦθι χωρὶς κεμμιὰ δημιοῦργικὴ πνοὴ καὶ ὅποια τὸ ἐξαιρετικὸ ἀπετέλεσε τὴ δίκη τοῦ ἔργου. Σὲ' ἐνάκτορα τοῦ αὐτοκράτορα τῆς Κίνας Ἀλτοὺ, ἡ ἐδόξοκη πριγκήπισσα Τουραντὸ δέχεται νὰ κάνῃ ταῖρι τῆς ἐκείνον ποὺ θὰ λύσῃ τὰ αἰνιγματά τῆς, κ' ἔτοι δὲν τὸ κατορθώνουν τοὺς ἀποκεφαλίζει.

Ὁ γιὸς τοῦ βασιλιᾶ Τιμούρ, Καλάφ, τὰ λύνει ἀλλ' ἡ νικημένη Τουραντὸ πειεμώνει περισσότερο γιὰ τὴ προσβολὴ καὶ δὲν τὸ ἀποφασίζει. Κι' ὁ Καλάφ, ποὺ δὲν εἶχε φανερώσει τὸ ὄνομά του, βλέποντάς την τόσο σκληροπαρδὴ παρέχεται νὰ μὴ τὴν πάῃ ἄν μπορέσῃ νὰ τοῦ πῇ κ' αὐτὴ, τὸ ὄνομα τοῦ πατέρα του καὶ τὸ δικό του. Ἀπὸ τὴ σκλάβα τῆς Ἀδέλμα τὰ μαθαίνει κ' ἀφοῦ ἀπαντᾷ σὸ αἴνιγμα τοῦ Καλάφ, ποὺ νερσπαιμένος εἶνε ἔτσιμος νὰ σκοτωθῇ τὸν λυπᾶται καὶ τὸν παίρνει. Ἕνα πρεγματικὸ ὅμως σίνιγμα κοντὰ σ' ἐκεῖνα τῆς Τουραντὸ ἤταν γιὰ τὸ κοινὸν καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἔργου.

Ἔπειτα ἀπὸ τόσα καλὰ ἔργα ποὺ παρουσίασε ἡ ἐπίσημη σκηνή μας μὲ τὴ γνωστὴ ἐπιμέλεια, ἔπεπτα ἀπὸ τὸ τόσες ἐπίτυχες τὴ τέποτα δὲν δικαιολογεῖ τὸ ἀνέβασμα τῆς «Πριγκήπισσας Τουραντὸ» ποὺ ἀντὶ τοῦ παραμυθοδράματος τοῦ Γκόζζι, μποροῦσε νὰ εἶχε προτιμηθῇ τὸ ἔργο τοῦ Σόλερ. Κι' ἔτσι ἤταν φυσικὸ καὶ ὡς ἐκλογὴ ἔργου καὶ ὡς παράσταση νὰ μὴ προτιθῇ τίποτα στὴ μεγάλη διαπαιδαγωγικὴ του προσπάθεια καὶ νὰ μὴν ἱκανοποιήσῃ τὸ κοινόν. Γιατί καὶ ἡ σκηνοθεσία καὶ οἱ σκηνογραφίες καὶ ἡ ὅλη ἐμφάνιση τοῦ ἔργου δὲν εἶχε τίποτα τὸ φανταστογορικό, τίποτα ἀπὸ τὸ προπούμενο παραμυθένιο περιβάλλον.

Κι' ἐν ὁποτεθῇ ὅτι τὸ ἔργο ἀνεβάσθηκε ἢ γιὰ νὰ δεδαχθῇ κ' ἔνα ἔργο τοῦ Γκόζζι ἀνεπροσωπευτικὸ τῆς ἐποχῆς του, ἢ ὡς ἁπλῆ σκηνικὴ φανταστιογορία ἢ κ' ἀκόμη μόνο γιὰ νὰ δασκεδάσῃ τὸ κοινόν, ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀπαιτουμένη ἀνμάσματα, τὰ ὑπερρυκνὰ ἐκείνα στοιχεῖα ποὺ χαρακτηρίζουν τὶς σκηνικὲς φανταστιαρορίες τοῦ συγγραφέα.

Καὶ ὁ ἐδόνατος ρωτισμὸς καὶ ἡ ἀδικαιολόγητη τοποθέτηση τῆς γεφύρας καὶ τὸ δωμάτιο τῆς πριγκήπισσας δεν εἶχαν οὔτε τὸ ἀνάλογο κινέζικο χρῶμα, οὔτε κάτι τὸ μεγαλόπρεπο, τὸν ἐξωτικὸ χαρακτήρα, καὶ μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες πενιχρὲς διακοσμήσεις τὸν σκηνογραφίαν ἔδειναν ἕνα φτωχὸ σύνολο καὶ μὲ τὶς κινήσεις τῶν συμβολίων ἔνεκα ἀπόλυτο ἐπιθεωρησιακὸ τόνο.

Ἀλλὰ κ' αὐτὲς ἡ πλούσιες καὶ καλλιτεχνικὲς ἐνδυμασίες ποὺ ξεχώριζαν, χανόνταν σὰν ἀκατάλληλο καὶ ἀνπαισθητικὸ περιβάλλον.

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ]

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΝΤΟΜΙΝΟ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Κ. ΚΑΓ.

Οἱ προβολεῖς κάποιας πακάρ φωτεινοῦς ζαγρινὰ τὴ σκοτεινὴ πάρεδρο. Στὸ σκεινὸ πεζοδρόμιο ποὺ σταμάτησε κατεβῆκαν τόσε δυὸ σκιές. Ἕκείνος ἕνας τύπος γλυκὸς μὲ ὡραῖφο παρουσιαστικὸ, αὐτὴ ἐμφάνιση ἐλκυστικὴ ποὺ τὰ μαῦρο νόμινὸ τῆς δὲν κατεβάνεν νὰ τῆς κρύψει ὡστόσο τὴν καλογραμμένη σιλουέτα τῆς. Φαινόταν μαλλον εὐθυμη καὶ στὰ δυὸ τῆς γελῆ ποὺ ἔκφρεζε κάτω ἀπὸ τὴ μάσκα της, κατεκαλοκαιν κὰ σαγγνευτικὰ ζαγκρυῦβε κανεὶς ἕνα αἰνιγματικὸ μειδίαμα.

—Ἐπιτρέψατε μου τώρα, ἀπόστηκε μελαδινὴ ἡ φωνή τη, γιὰ σας ἀφῆσω. Πὸ πέρα ὁρίσκεται τὸ σπῆτι μου καὶ συνεπῶς ἡ συντροφιά σας θὲ μοῦ ἦταν περιττή.

—Θὰ μείνετε ἀπλόνγτη στὴν ἐπιμονή σας;

—Δὲν χρειάζεται νὰ μιλήσουμε περισσότερο γιὰ μένα. Δὲν σὰς συμφέρει ἡ ἀποκαλύψη. Πιστεύετε μὲ κάμῃ ἡ μάσκα μου σὰς προφυλάσσει ἀπὸ μίαν ἀπογοήτευσιν. Ἴσεται ρὲν νομίζετε πῶς τὸ μυστήριο ἔσο ἀνεξερεύνητο κι' ἀν εἶναι, κρύβει περισσότερη γοητεία;

—Μὰ μοῦ εἴπατε, ἀπόστηκε νὰ τῆς λέει, πῶς στὸ τέλος τῆς ὅρεβυδς μας θὰ μοῦ χαρίσετε κάτι ἀπὸ τὴ ζωή σας, κάτι ἀπὸ τὰ ρεαλίθν σας.

—Μήπως, τὸν διέκοψε, δὲν εἶνε πολὺ παρελθὸν ἡ ὥρα ποὺ παρέσαμε μαζί; Ἀρκεσ